

EVANJELIZÁCIA KROK ZA KROKOM

*TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ: MAT 25,35-40; 1 KOR 3,1-3; 1 PET 2,2; JÁN 6,54-66;
MAT 16,13-17; LUK 8,4-15*

ZÁKLADNÝ VERŠ

Krmil som vás mliekom, nie tuhým pokrmom; neboli by ste ho totiž zniesli, ba ešte ani teraz nemôžete. (1 Kor 3,2)

Pri evanjelizácii a vydávaní svedectva je vždy dôležité, aby sme začínali s jednoduchými pravdami.

Evanjelizácia, ktorá postupuje krok za krokom, vychádza z predpokladu, že ľudia sa zúčastnia na jednotlivých zborových programoch postupne, ako budú za sebou nasledovať. V opačnom prípade môžeme spôsobiť viac škody ako úžitku.

Zo základného verša je zrejmé, že Pavol poznal situáciu, keď sa niektoré pravdy „nadsadia“ tak, že to uškodí. Môže sa stať, že príjemcovi odovzdáme toľko zložitých poznatkov a v takom nesprávnom poradí, že buď ho zahltíme množstvom, alebo sa mu nepodarí pochopiť hĺbku právd. To, čo sa naučil, nebude vedieť uplatniť v osobnom živote. Ako bábätká najprv krmíme mliekom a postupne prechádzajú na tuhú stravu, aj kresťanské „bábätká“ musia dostávať duchovnú potravu tak, aby sa ich rozvíjajúce duchovné chápanie vedelo prispôbiť novým poznatkom.

V tomto týždni sa budeme zamýšľať nad tým, ako sa evanjelizačné metódy a programy v priebehu súvislej zborovej misijnej práce navzájom prelínajú, ako na seba nadväzujú a podporujú sa.

EVANJELIZÁCIA A POTREBY LUDÍ

Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť, bol som smädný a dali ste mi piť, prišiel som ako cudzinec a prichýlili ste ma, bol som nahý a priodeli ste ma, bol som chorý a navštívili ste ma, bol som vo väzení a prišli ste za mnou. Vtedy mu povedia spravodliví: Pane, kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? Kedy sme ťa videli ako cudzinca a prichýlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme za tebou? Kráľ im odpovie: Amen, hovorím vám: Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili. (Mat 25,35-40)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V predchádzajúcich úlohách sme si všimli, že ak zistíme aktuálne potreby jednotlivcov alebo spoločenstva, ovplyvní to náš prístup k nim, k programom a službám, ktoré im poskytujeme. Ak pochopíme aktuálne potreby, budeme schopní lepšie naplánovať následné programy, ktoré tieto základné potreby – nech už ide o potreby jednotlivca alebo spoločnosti – uspokojia.

V Luk 9,11 je predstavený Ježišov spôsob práce: „Keď sa to zástupy dozvedeli, šli za ním. On ich prijal, rozprával im o Božom kráľovstve a uzdravoval tých, ktorí to potrebovali.“ Aké potreby Ježiš uspokojoval? Mnohí z tých, ktorí prišli za Ježišom, sa zamerali predovšetkým na jeho schopnosť zbaviť ich telesného utrpenia. Ježiš im samozrejme pomohol. Ale naplnil aj potrebu, ktorú človek zrejme tak intenzívne nepocituje, totiž potrebu duchovného uzdravenia.

Aj my sa máme snažiť naplňovať telesné potreby ľudí. Predovšetkým sa však musíme držať Ježišovho príkladu a nejakým spôsobom upriamovať pozornosť ľudí na otázky večnosti.

V Mat 25,35-40 Ježiš hovorí veľmi konkrétne a otvorene. Službiť akýmkoľvek spôsobom tým, ktorých Ježiš miluje a za ktorých položil život, znamená slúžbiť samotnému Ježišovi. Z toho je zrejmé, aký úzky vzťah má Ježiš k svojmu stvoreniu. Keď niekto ubližuje jeho deťom, súcitiť s nimi a pomáha im. To je výzva, aby sme sa správali podobne. V týchto veršoch je naznačené, že uspokojovanie aktuálnych potrieb nemusí byť vždy súčasťou nemennej zborovej stratégie. Keď zistíme, že niekto niečo potrebuje, pomôžeme mu bez ohľadu na to, kde sa zbor vo svojich evanjelizačných aktivitách práve nachádza. Kým duchovné záujmy mnohých ľudí sa budú rozvíjať postupne – čiže budú postupovať od jedného programu k druhému, iní budú potrebovať duchovný pokrm hneď. Zbor nemusí rušiť naplánovaný sled programov a akcií, ale musí byť schopný reagovať na akýkoľvek možný vývoj udalostí tým, že bude mať neustále k dispozícii ochotných pracovníkov a dostatok prostriedkov.

APLIKÁCIA

- Pochopil si Ježišovu výzvu z Mat 25,35-40 ako metaforu, alebo ju berieš vážne? Je možné konkrétne ju realizovať tam, kde žiješ?

MLIEKO A PEVNÝ POKRM

A ja, bratia, nemohol som k vám hovoriť ako k duchovným, ale ako k telesným, ako k nedospelým v Kristu. Krmil som vás mliekom, nie tuhým pokrmom; neboli by ste ho totiž zniesli, ba ešte ani teraz nemôžete. (1 Kor 3,2)

Ako práve narodené nemluvniatka túžte po duchovnom nefalšovanom mlieku, aby ste ním rástli na spasenie. (1 Pet 2,2)

Na čo konkrétne Pavol s Petrom mysleli, keď hovorili o mlieku, pokrme a potrebe rastu? Od doby, keď Pavol založil skupinu v Korinte, neurobili členovia tohto zboru vo svojom duchovnom vývoji očividne nijaké veľké pokroky. Preto ich posolstvom svojej kázne vyzýval, aby sa odovzdali Bohu a duchovne rástli tak, aby dokázali pochopiť hlboké pravdy evanjelia. Jeho kázanie bolo skôr evanjelizačné ako poučné. Pavol nekázal o hlbších témach, kým členovia neboli dostatočne duchovne zrelí na to, aby ich pochopili a reagovali na ne. Ak v dnešnej dobe oslovujeme ľudí, neustále musíme mať na pamäti Pavlovu stratégiu. Musíme ich viesť k tomu, aby sa odovzdali Kristovi. Až potom môžeme očakávať, že prijímú hlboké pravdy Božieho písaného slova, ktoré im zmení život.

Ak hovoríme o postupnej evanjelizácii, môžeme mať na mysli dlhodobú stratégiu, alebo krátkodobý proces. Keď sa ľudia zúčastnia na viacerých naväzujúcich programoch a dostanú sa až k tomu, že prijímú Božie pozvanie, môžeme s nimi prejsť celú sériu evanjelizačných prednášok alebo začať kurz osobného štúdia Biblie. Nech už ide o akýkoľvek program, stále platí tá istá zásada: Najprv mlieko (jednoduché témy, aby sme nadviazali vzťah), potom tuhá potrava (hlbšie pravdy, ktoré ich dovedú k odhodlanému odovzdaniu). Jeden nový adventista bol vždy taký nadšený pravdou, ktorú sa dozvedel, že chcel o nej každému rozprávať. Prvé, s čím sa chcel podeliť s inými, bolo všetko, čo sa týkalo „znamení šelmy“. Aj keď to myslel dobre, bol jasným príkladom toho, že pravdu treba predkladať postupne.

- Ktorú biblickú pravdu si spočiatku nechápal a prijímal len veľmi pomaly? Ako si sa s ňou postupom času vyrovnal? Vzal si si z tejto skúsenosti nejaké poučenie, ktoré ti pomohlo byť citlivejším pri oslovovaní druhých?

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

APLIKÁCIA

BIBLICKÉ PRAVDY A ICH PREŽÍVANIE

Ježiš im povedal: Amen, amen, hovorím vám: Ak nebudete jesť telo Syna človeka a piť jeho krv, nebudete mať v sebe život... Vtedy mnohí z jeho učeníkov, čo to počuli, povedali: Tvrdá je táto reč. Kto ju môže počúvať?... Preto mnohí z jeho učeníkov ho opustili a viac s ním nechodili. (Ján 6,53-66)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Len čo človek pochopí dôležité biblické pravdy, dejú sa významné zmeny v jeho osobnom presvedčení i životnom štýle. Niektoré biblické dôrazy, ako napr. zachovávanie siedmeho dňa odpočinku a vylúčenie nečistých pokrmov z jedálneho stola, ovplyvňujú jeho vieru i životný štýl. To znovu podčiarkuje nevyhnutnosť viesť ľudí najprv k prijatiu Krista a až potom ich vyzývať, aby ho nasledovali a niečo pre neho urobili.

Z textu Ján 6,54-66 vyplýva, že keď boli niektorí ľudia konfrontovaní s Ježišovým učením, odvrátili sa od neho. Mnohí z tých, ktorí sa predchádzajúceho dňa najedli na úbočí hory, nasledovali Ježiša preto, aby sa znovu najedli. Keď Ježiš v snahe obrátiť ich pozornosť na duchovné veci použil názorný príklad svojho tela a krvi, mnohí sa od neho odvrátili. Nie preto, že by nedokázali pochopiť pravdu o spasení iba skrze Krista, ale preto, že ju odmietli prijať. Bol to rozhodujúci okamih. Pretože Ježiš neuspokojil ich osobné potreby, rozhodli sa odísť.

O niekoľko kapitol ďalej (Ján 14,15) Ježiš hovorí: „Ak ma milujete, budete zachovávať moje prikázania.“ Uvedený text je výzvou pre všetkých, ktorí Ježiša milujú. Skôr či neskôr nastane chvíľa, keď bude viera preverená povolaním k činu. Skutočnosťou je, že v akejkoľvek fáze evanjelizačného procesu sa ľudia odvracajú od Boha po tom, čo ich konfrontujeme s „preverujúcimi“ pravdami. Zo skúseností vyplýva, že na tieto pravdy ľudia reagujú ľahšie a pozitívnejšie, ak už predtým začali s Bohom prežívať láskyplný vzťah. Inými slovami, stále platí, že správne poradie prináša najlepšie výsledky.

Ježiš chcel svojim učeníkom povedať mnoho vecí, ale vedel, že by ich ešte nepochopili. (Ján 16,12) Jeho zaslúbenie, že Duch Svätý ich uvedie do každej pravdy (Ján 16,13), platí dodnes. Vzťahuje sa na nás, aj na tých, ktorých sa snažíme priviesť ku Kristovi.

APLIKÁCIA

- **Prežívaš s Bohom láskyplný vzťah? Žiješ autentickým kresťanským životným štýlom? Všimnú si ostatní, s ktorými žiješ a s ktorými sa stretávaš, že si Ježišov nasledovník? Podľa čoho to zistia?**

DUCHOVNÝ RAST

Keď Ježiš prišiel do končín Cézarey Filipovej, opýtal sa svojich učeníkov: Za koho považujú ľudia Syna človeka? Odpovedali: Jedni za Jána Krstiteľa, druhí za Eliáša, iní za Jeremiáša alebo za jedného z prorokov. Opýtal sa ich: A vy ma za koho považujete? Šimon Peter odpovedal: Ty si Kristus, Syn Boha živého. Ježiš mu odvetil: Blahoslavený si, Šimon, syn Jonášov, lebo ti to nezjavilo telo a krv, ale môj Otec, ktorý je v nebesiach. (Mat 16,13-17)

Ak biblické poslanstvo zvestujeme prostredníctvom verejnej prednášky, seminára alebo štúdia Biblie, nemáme záruku, že toto poslanstvo na účastníkov aj duchovne zapôsobilo. Mnohí ľudia absolvujú celú sériu evanjelizačných prednášok, seminár Zjavenia, štúdium Biblie, alebo aj všetky tieto kurzy. Možno pochopia biblické pravdy na intelektuálnej úrovni, ale otázkou zostáva, či ich začnú uplatňovať vo svojom živote.

Ako môžeme zistiť, či to, čo ľuďom rozprávame, má na nich nejaký vplyv? Jedným zo spôsobov, ako môžeme posúdiť náš duchovný rast i rast ľudí, ktorým odovzdávame poslanstvo, je kladenie otázok. Je to dobrá metóda, ako „merať“ duchovnú chápanosť a rast v duchovnej oblasti. Najlepšie sú otvorené otázky; to znamená také, na ktoré sa nedá odpovedať áno alebo nie, ale vedú k obsiahlejším odpovediam.

Uvádzame niekoľko typických otázok:

Čo nám chcú tieto verše povedať dnes? Čo chcú povedať mne osobne? Aké pocity v nás vyvolávajú zaslúbenia, ktoré nám Boh dal? K čomu nás nabáda preštudovaný text? Čo môžeme na jeho základe zmeniť vo svojom živote? Čo nás naplňa najväčšou nádejou?

Podobne ako evanjelizačné prezentácie, aj štúdium Biblie by malo byť logicky usporiadané. Jeho časti by mali na seba stále nadväzovať. To znamená, že ľuďom by sme mali najprv predkladať jednoduchšie a zrozumiteľnejšie témy; zložitejšie by mali prísť na rad až neskôr. Je dôležité, aby sme stále kladli kontrolné otázky.

OSOBNÉ
ŠTÚDIUM

- Čítaš Bibliu pravidelne? Premýšľáš o duchovných témach? Kladieš sebe – aj ľuďom, ktorých stretávaš – otázky?

APLIKÁCIA

PRÍPRAVA NA ŽATVU

Zrno je Božie slovo. Na kraji cesty sú tí, čo počúvajú; potom prichádza diabol a vezme slovo z ich srdca, aby neuverili a neboli spasení. Zrno, čo padlo na skalú, to sú tí, čo slovo s radosťou počúvajú, prijímajú ho, ale nemajú korene. Veria len načas a počas skúšky odpadajú. Zrno, čo padlo do trnia, to sú tí, čo počúvajú, ale v živote ich udusia starosti, bohatstvo a rozkoše života, takže úrodu neprinesú. Zrno, čo padlo do dobrej pôdy, to sú tí, ktorí počúvajú slovo s dobrým a šlachetným srdcom. Zachovávajú ho a vytrvalo prinášajú ovocie. (Luk 8,4-15)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Duchovnú cestu človeka môžeme prirovnať k obrábaniu záhrady alebo poľa. Každý, kto obrábal záhradu, vie, že existuje určitý čas a postup, ktoré treba dodržať, ak chceme zberať úrodu. Musíme porýľovať pôdu, vytrhať burinu, zasiať semená a zalievať. Rovnako nevyhnutné je pripraviť rastlinám správne prostredie; niektoré potrebujú priame slnko, iné budú potrebovať polotieň. Okrem toho treba rastliny chrániť pred škodcami. O záhradu sa musíme starať od sadenia až po zber. Pre ľudí, ktorí sa vydávajú na duchovnú cestu, začína tento proces pred krstom a musí pokračovať po ňom. Ideálne je, keď sa môžeme o človeka starať dovedy, kým sa sám začne starať o iných. Z toho vyplýva, že tento proces by mal mať povahu plánovitého postupu, ktorý zaistí vhodné časové rámce, prijatie správnych krokov a vytvorenie tých najlepších podmienok pre starostlivosť a ochranu.

V Luk 8,4-15 je zaznamenané podobenstvo o rozsievачovi. Týmto podobenstvom Ježiš odhaľuje niekoľko zaujímavých skutočností. Verš 12 naznačuje, že niektorí ľudia uverili, ale kým vo svojej viere zakotvili, diabol ich zvedol na zlú cestu. Verš 13 opisuje ľudí, ktorí prijali Božie slovo s radosťou. Nejaký čas verili, ale keď prišlo pokušenie, zvolili si iný smer. Verš 14 zase opisuje inú skupinu ľudí, ktorí počuli, ale nedosiahli kresťanskú zrelosť. Väčšina ľudí sa vydala na cestu za Kristom a do Božieho kráľovstva, ale v rôznych fázach cesty sa prihodili veci, ktoré im zabránili v ďalšom napredovaní.

Len málokedy stačí zasiať semenko, aby sme získali bohatú úrodu. Ako cirkev i jednotlivci máme úlohu zasievať semenko evanjelizácie a potom – postupne až do zrelosti – sa starať o všetkých, ktorí sa vydali na cestu.

APLIKÁCIA

- Ktorá časť uvedeného podobenstva najlepšie vystihuje tvoju vlastnú duchovnú skúsenosť? Čo môžeš urobiť pre to, aby sa tvoja situácia zmenila k lepšiemu?

PODNETY NA PREHLÁBENIE

Hľadanie cieľovej skupiny

V rámci plánovania evanjelizačnej práce v zbore môžeme premýšľať aj o „cieľovej skupine“ – to znamená, komu chceme niest' posolstvo o Kristovi.

V tejto súvislosti sú dôležité nasledujúce body:

Po konzultácii s kazateľom, so staršími a s vedúcimi evanjelizácie sa dohodnite na evanjelizačných programoch a cieľových skupinách. Ak vezmete do úvahy cieľovú skupinu, pomôže vám to zamerať sa na všetky aspekty procesu. Ak budete napríklad pripravovať program pre deti, najlepšie urobíte, ak ho budete propagovať v školách a vo štvrtiach, kde žijú mladé rodiny. Ďalšími cieľovými skupinami môžu byť dôchodcovia, nezamestnaní, študenti...

Ak sa zameriate na cieľovú skupinu, uľahčí vám to voľbu najlepších pracovníkov, najlepšieho miesta, času a následných akcií.

Pri výbere cieľovej skupiny možno bude stačiť, keď sa rozhliadnete po svojom zbore. Uvažujte o ľuďoch, ktorí chodia do zboru, ale nie sú pokrstení, alebo o nepokrstených mladých ľuďoch z vášho zboru, či o tých, ktorí pravidelne navštevujú zvláštne programy organizované zborom.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ PREMÝŠĽANIE

- „Jedna pravda, ktorú človek prijme do svojho srdca, vytvorí priestor pre ďalšiu pravdu.“ (6T 449) V akom poradí by sme mali ľuďom predkladať pravdy, aby evanjelizácia bola čo najúčinnnejšia? Prečo by v popredí všetkého, čo učíme, mala byť vždy Kristova zástupná smrť?
- „Kristus priťahoval srdcia poslucháčov tým, že im prejavoval lásku. Až potom im krok za krokom odhaľoval veľké pravdy o kráľovstve. Aj my sa musíme naučiť prispôbiť svoje úsilie situácii, v akej sa ľudia nachádzajú a stretávať sa s nimi tam, kde sú.“ (Ev 57) Ako by mala láska k tým, s ktorými sa rozprávame o Božom slove, zjemňovať spôsob, akým im predkladáme biblickú pravdu – zvlášť ak ide o body vierouky, ktoré by mohli byť pre nastávajúce presvedčenie človeka problematické? Je vôbec potrebné, aby sme na to dbali?